

Geld van de koning

In de kring met kleuters ontstaat spontaan een gesprek over mijn leeftijd en hoe lang ik al werk. Ik ben net met pensioen, maar werk met veel plezier nog twee dagen per week als kleuterleerkracht.

Gokjes en reacties vliegen over en weer: ‘Twintig jaar, juf?’

‘Nee, toen begon ik met werken.’

Jenna weet het: ‘Dertig?’

‘Zo oud is mijn dochter Jenna.’

Ik geef hints. Taco hoort het stilletjes aan, ik zie de radertjes in zijn hoofd draaien. Achter zijn brillenglazen glimmen zijn ogen als hij zijn vinger opsteekt: ‘Je bent toch 65 juf?’

‘Dat klopt precies!’

‘Dan werk je al 45 jaar! Nou, dan ben je over twee jaar 67, dan móet je stoppen juf. Want dan krijg je geld van de koning.’

Dit vrolijke gesprek met deze kleuters komt bij me op als ik scrol door *De Staat van het Onderwijs*, het veelbesproken rapport dat de inspectie jaarlijks presenteert en dat iedereen werkzaam in het onderwijs kent. Waar zie ik het jonge kind in dit rapport? Kleuters als Jenna en Taco die ik al 45 jaar van dichtbij meemaak? Ik zie alleen foto’s van kinderen aan tafeltjes met een boek voor hun neus. Het enige dat aan kleuters doet denken is de afbeelding van potlodenbakjes, die in een ver verleden door Maria Montessori zijn bedacht. De potloden op kleur gesorteerd en iets te netjes geslepen.

Als ik dit rapport zo bekijk, kan ik niet anders dan uitroepen: zullen we gewoon weer meer investeren in het fundament dat in de kleuterperiode wordt gelegd? In de periode dat drie basisbehoeften centraal staan: gevoel van autonomie, competentie en relatie? In de kleutertijd willen kinderen dit het liefste doen: ontdekken, buitenspelen, zingen, luisteren naar prachtige prentenboeken en fantasierijke verhalen. Ze spelen met groepsgenootjes, maken samen plannen in een uitnodigende speel-leeromgeving. Er is volop ruimte voor wat bij deze jonge kinderen leeft.

De kleuterperiode legt het fundament voor een positieve schoolbeleving die kleuters meenemen in hun verdere leven. Hierin moeten we investeren!